

ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินคดีของ ผู้รับจ้างเปิดบัญชี (บัญชีม้า) กรณีเด็กและเยาวชน¹

กานต์ ภัทรปริชาการ²

จากการศึกษาเกี่ยวกับปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินคดีของผู้รับจ้างเปิดบัญชี (บัญชีม้า) กรณีเด็กและเยาวชน มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ปัญหาบทลงโทษของผู้รับจ้างเปิดบัญชี (บัญชีม้า) กรณีเด็กและเยาวชน วิเคราะห์ปัญหาการบังคับใช้มาตรการพิเศษแทนการดำเนินคดีอาญา กรณีเด็กและเยาวชนรับจ้างเปิดบัญชี (บัญชีม้า) และวิเคราะห์ปัญหาการดำเนินคดีเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดอาญาร่วมกับผู้ใหญ่ กรณีเด็กและเยาวชนรับจ้างเปิดบัญชี (บัญชีม้า) โดยศึกษาจากประวัติความเป็นมา แนวคิด และทฤษฎี และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และประการสำคัญในการศึกษา จากการศึกษากฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินคดีของผู้รับจ้างเปิดบัญชี (บัญชีม้า) กรณีเด็กและเยาวชน ทำให้ผู้ศึกษาทราบว่า ในประเทศไทยยังไม่มีบทกฎหมายบัญญัติให้ผู้รับจ้างเปิดบัญชี (บัญชีม้า) นั้นมีความผิดและต้องรับโทษ แต่เมื่อมีการนำบัญชีของผู้อื่นไปใช้ในการกระทำความผิดเจ้าของบัญชีก็จะถูกดำเนินคดีในรูปแบบต่าง ๆ ของกฎหมายที่แตกต่างกันไป ซึ่งยังไม่มี ความชัดเจน อีกทั้งการที่เด็กหรือเยาวชนนั้นทำการรับจ้างเปิดบัญชี (บัญชีม้า) และต้องถูกดำเนินคดี ซึ่งวิธีการดำเนินคดีของเด็กหรือเยาวชนนั้นแตกต่างไปจากผู้ใหญ่อย่างมาก อีกทั้งหน่วยงานของรัฐยังไม่มีมาตรการหรือตรา กฎหมายให้ลงโทษผู้รับจ้างเปิดบัญชี ซึ่งควรมีการแก้ไขหรือเพิ่มเติมบทกฎหมายให้เหมาะสมกับสถานะและ สภาพของสังคมไทยในปัจจุบันและอนาคต และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน

ในการศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้ ผู้ศึกษาพบว่าในประเทศไทยยังไม่มีบทกฎหมายบัญญัติลงโทษ ผู้ที่รับจ้างเปิดบัญชี (บัญชีม้า) ไว้โดยเฉพาะและปัญหาการรับจ้างเปิดบัญชี (บัญชีม้า) มักพบว่าเด็กและเยาวชน ต้องตกเป็นผู้ต้องหาหรือจำเลยจากการรับจ้างเปิดบัญชี (บัญชีม้า) ทั้งวิธีการดำเนินคดีกับเด็กหรือเยาวชนที่ รับจ้างเปิดบัญชี (บัญชีม้า) นั้นยังคงมีปัญหาคือทำให้กระบวนการยุติธรรมล่าช้าและส่งผลเสียกับผู้เสียหายในคดี ซึ่งพบว่ามีปัญหาหลายประเด็น ที่เป็นปัญหาทางกฎหมาย โดยผู้ศึกษาได้ให้ความสนใจกับ 3 ปัญหา ได้แก่

¹ บทความนี้เรียบเรียงจากการศึกษาอิสระ เรื่อง ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินคดีของผู้รับจ้างเปิดบัญชี (บัญชีม้า) กรณีเด็กและเยาวชน โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ ศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี วงษ์วิจิตร และคณะกรรมการสอบ คือ รองศาสตราจารย์ ดร.ปภาศรี บัวสุวรรณ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมชาย รัตนเชื้อสกุล

² นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต (ส่วนกลาง) คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ปัญหาบทลงโทษของผู้รับจ้างเปิดบัญชี (บัญชีม้า) กรณีเด็กหรือเยาวชน ปัญหาการบังคับใช้มาตรการพิเศษแทนการดำเนินคดีอาญา กรณีเด็กหรือเยาวชนรับจ้างเปิดบัญชี (บัญชีม้า) และ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

ประเด็นแรก ปัญหาบทลงโทษของผู้รับจ้างเปิดบัญชีกรณีเด็กหรือเยาวชน เนื่องจากการรับจ้างเปิดบัญชียุคนั้นมีบทลงโทษที่แตกต่างกัน โดยมีบทกำหนดโทษและลักษณะของการลงโทษที่แตกต่างกัน ก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติซึ่งมีความสัมพันธ์กับกฎหมายที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ด้วยเหตุข้างต้นทำให้เกิดปัญหาการลงโทษของผู้รับจ้างเปิดบัญชี ซึ่งมีความซับซ้อนอยู่มาก และในประเทศไทยยังไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายบัญญัติไว้โดยตรงหรือครอบคลุมให้ลงโทษผู้ที่รับจ้างเปิดบัญชีม้า เมื่อพิจารณาถึงการลงโทษเด็กหรือเยาวชนผู้รับจ้างเปิดบัญชีม้าฐานเป็นผู้สนับสนุนการก่อโกงหรือเป็นผู้สนับสนุนการก่อโกงประชาชนแล้ว ซึ่งอัตราโทษทั้งจำคุกและโทษปรับที่สูง เมื่อเทียบกับการกระทำของเด็กหรือเยาวชนผู้รับจ้างเปิดบัญชีม้าทั้งในด้านอายุการศึกษา และวุฒิภาวะแล้ว ส่งผลให้เด็กหรือเยาวชนผู้รับจ้างเปิดบัญชีม้าได้รับโทษในอัตราที่สูง การที่กฎหมายยังไม่มีบทบัญญัติโดยตรงให้ผู้รับจ้างเปิดบัญชีม้าได้รับโทษ จึงเป็นปัญหาในการลงโทษของเด็กหรือเยาวชนผู้รับจ้างเปิดบัญชีม้าที่ทำให้เด็กหรือเยาวชนผู้รับจ้างเปิดบัญชีม้าไม่ได้รับโทษในผลของการกระทำตามสมควร จึงไม่ควรลงโทษเด็กหรือเยาวชนที่รับจ้างเปิดบัญชีม้าโดยการนำบทบัญญัติฐานเป็นผู้สนับสนุน ผู้ศึกษายังไม่เห็นพ้องด้วยกับการนำบทบัญญัติฐานเป็นผู้สนับสนุนการรับจ้างเปิดบัญชีม้า ที่ศาลฎีกาได้พิจารณาและวินิจฉัยว่าผู้รับจ้างเปิดบัญชีม้าเป็นฐานเป็นผู้สนับสนุนการทำความผิด คำพิพากษาศาลฎีกาที่ลงโทษผู้รับจ้างเปิดบัญชีม้าในฐานเป็นผู้สนับสนุนในการทำความผิดจึงขัดกับหลักเจตนารมณ์ของกฎหมายอาญาและหลักความรับผิดชอบทางอาญาที่ต้องการตัวผู้กระทำความผิดที่แท้จริงมาลงโทษ

จากปัญหาดังกล่าว เด็กและเยาวชนตกเป็นเครื่องมือของมิจฉาชีพหรืออาชญากร โดยที่รัฐยังไม่มี การเข้ามาควบคุมหรือปราบปราม ส่งผลให้มีการนำบัญชีม้าไปหลอกลวงผู้อื่นและฟอกเงินดังปัญหาที่ได้กล่าวมาข้างต้น และบทบัญญัติที่ศาลฎีกานำมาพิจารณาพิพากษาลงโทษผู้ที่รับจ้างเปิดบัญชีม้าตามประมวลกฎหมายอาญาและพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 นั้นยังไม่เหมาะสมกับการทำความผิดรับจ้างเปิดบัญชีม้า ผู้ศึกษาเห็นว่าควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมให้มีการบัญญัติกฎหมายลงโทษผู้ที่รับจ้างเปิดบัญชีม้าโดยตรง และมีมาตรการปราบปรามผู้ที่ทำการซื้อบัญชีม้าจากผู้รับจ้างเปิดบัญชีม้าแบบเด็ดขาดต่อไป

ประเด็นที่สอง ปัญหาการบังคับใช้มาตรการพิเศษแทนการดำเนินคดีอาญา กรณีเด็กหรือเยาวชนรับจ้างเปิดบัญชี (บัญชีม้า) มาตรการพิเศษแทนการดำเนินคดีอาญาในชั้นก่อนฟ้องตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 86 สามารถช่วยลดปริมาณคดีที่จะนำมาฟ้องต่อศาลเยาวชนและครอบครัวโดยใช้วิธีการองค์คดีที่มีอัตราโทษอย่างสูงไม่เกิน 5 ปี ผู้กระทำความผิดจะต้องไม่เคยต้องคำพิพากษาให้รับโทษจำคุกมาก่อน เว้นแต่เป็นกรณีประมาทหรือความผิดลหุโทษ และผู้กระทำความผิดได้สำนึกว่าตนกระทำความผิด พร้อมทั้งจะทำการแก้ไขปรับปรุง เมื่อเข้าเงื่อนไขก็จะมีการ

จัดทำแผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟูแทนการลงโทษ เมื่อคำนึงถึงประโยชน์ของเด็กและเยาวชน มาตรการพิเศษแทนการดำเนินคดีอาญาโดยเจตนาธรรมณ์เพื่อจะใช้ในการกลั่นกรองคดีมีน้ำหนักดีไปสู่ศาลโดยไม่จำเป็น จึงควรเพิ่มอัตราโทษอย่างสูงเพื่อให้เด็กหรือเยาวชนผู้กระทำความผิด แต่มีจิตสำนึกในการที่จะกลับตัวเป็นคนดีสามารถจะใช้มาตรการพิเศษแทนการดำเนินคดีอาญาในชั้นก่อนฟ้องได้อันจะเกิดผลดีต่อการดำเนินคดีให้เสร็จไปโดยเร็ว และเด็กจะไม่เกิดการบอบช้ำทางด้านจิตใจ

ส่วนมาตรการพิเศษแทนการดำเนินคดีในชั้นพิจารณา ตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 90 แต่การบัญญัติกฎหมายที่มีลักษณะซ้ำซ้อน ซึ่งตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 132 ที่ให้ศาลมีอำนาจในการที่จะงดการอ่านคำพิพากษาและใช้มาตรการอื่นแทนการพิพากษาลงโทษได้อันเป็นการบัญญัติกฎหมายให้อำนาจแก่ผู้พิพากษาในการใช้ดุลยพินิจได้อย่างกว้างขวางถึงแม้ว่าจะไม่มีการบัญญัติกฎหมายให้อำนาจในการจัดทำแผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟูตามมาตรา 90 ก็ตาม ซึ่งเป็นการบัญญัติกฎหมายที่มีความซ้ำซ้อนอันก่อให้เกิดความสับสนในทางปฏิบัติ และถึงแม้ว่าจะใช้หลักการในเรื่องของการสมานฉันท์มาเป็นแนวทางก็ตาม แต่วัตถุประสงค์เพื่อให้คดีเสร็จสิ้นจากศาลไปโดยเร็ว ด้วยใช้วิธีการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูกับผู้กระทำความผิด ซึ่งหลักการดังกล่าวยังขาดความชัดเจนในแนวทางปฏิบัติว่าจะใช้ในทางปฏิบัติอย่างไร จึงควรออกแนวปฏิบัติอย่างชัดเจนและเผยแพร่ให้ประชาชนทราบโดยทั่วกัน

กล่าวโดยสรุปได้ว่า มาตรการพิเศษในชั้นก่อนฟ้อง รัฐควรกำหนดให้องค์กรอื่นมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟูผู้กระทำความผิดอย่างเป็นรูปธรรมนอกจากสถานพินิจ เพื่อเป็นการมอบอำนาจให้แก่หน่วยงานที่มีอยู่ในชุมชน หรืออาสาสมัครในชุมชนให้สามารถที่จะมีการปฏิบัติงานร่วมกับองค์กรภาครัฐลดช่องว่างในการบริหารจัดการกับปัญหาโดยใช้บุคคลในชุมชนเป็นตัวขับเคลื่อน อันเป็นการคุ้มครองสิทธิให้แก่ผู้กระทำความผิดซึ่งเป็นเด็กหรือเยาวชนอย่างเหมาะสมตามสภาพสังคม

ประเด็นที่สาม ปัญหาการดำเนินคดีเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดอาญาร่วมกับผู้ใหญ่ กรณีเด็กหรือเยาวชนรับจ้างเปิดบัญชี (บัญชีม้า) ตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 97 วรรค 2 ที่ได้มีการกำหนดให้คดีที่ขึ้นสู่ศาลเยาวชนและครอบครัวโดยผู้พิพากษาสามารถใช้ดุลยพินิจในการโอนคดีไปพิจารณายังศาลอาญาทั่วไป เมื่อคำนึงถึงสภาพร่างกาย สภาพจิต สติปัญญา และนิสัย และคดีจะต้องมีสภาพเช่นเดียวกันกับบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปี บริบูรณ์ขึ้นไป มีเพียงการบัญญัติให้ศาลพิจารณาจากความคิดและพฤติกรรมของเด็กหรือเยาวชนผู้กระทำความผิดและใช้ดุลยพินิจโอนคดีเท่านั้น ด้วยหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้อย่างกว้าง จึงทำให้ขาดหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนที่ศาลสามารถจะนำมาเป็นแนวทางปฏิบัติได้ ซึ่งเมื่อไม่สามารถใช้วิธีการแก้ไขฟื้นฟูได้แล้วจึงใช้วิธีการแบบผู้ใหญ่ การดำเนินคดียังศาลอาญาทั่วไปจะใช้วิธีการดำเนินคดีเช่นเดียวกันกับผู้ใหญ่ ซึ่งผู้ถูกคุมขังจะไปเรียนรู้พฤติกรรมจากผู้ต้องขังอื่น ซึ่ง

เป็นการเพิ่มโอกาสในการพัฒนาความคิดในการกระทำความผิดร้ายแรงยิ่งขึ้น เมื่อพ้นโทษแล้วก็จะพัฒนาเป็นอาชญากรอย่างเต็มตัว อันจะเป็นผลร้ายมากกว่าผลดีที่จะเกิดขึ้นแก่เยาวชนและไม่เป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดแก่เด็กหรือเยาวชน ดังนั้น การนำเด็กหรือเยาวชนมาพิจารณา ศาลผู้ใหญ่จะถือได้ว่าเป็นการนำเด็กมาลงโทษมากกว่าจะนำเด็กมาแก้ไขฟื้นฟูผิดหลักการดำเนินคดีกับเด็กและเยาวชนและยังมิได้เป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดของเด็กหรือเยาวชนที่กระทำความผิดนั้นด้วย ดังนั้น การโอนคดีไปพิจารณา ศาลอาญาโดยทั่วไปจึงต้องวางกรอบให้ชัดเจน เช่น ฐานความผิดควรบัญญัติให้มีความชัดเจนว่าเป็นความผิดฐานใด และจะต้องเป็นคดีที่มีความร้ายแรงเท่านั้น อายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป ซึ่งควรจะมีการกำหนดให้เกิดความชัดเจนถึงหลักเกณฑ์ ดังกล่าว เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป กฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิให้กับเด็กและเยาวชนตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 ยังขาดความชัดเจนบางส่วน อันเนื่องมาจากบุคลากรที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมยังมีความสับสนในการตีความกฎหมาย นอกจากนั้นยังมิได้ตระหนักถึงความแตกต่างของระบบกระบวนการยุติธรรมระหว่างเด็ก เยาวชน และผู้ใหญ่ที่มีความแตกต่างกัน และยังคงยึดหลักการตามกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งใช้โดยทั่วไป จึงทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติที่ต่างฝ่ายต่างตีความมิให้องค์กรของตนเสียประโยชน์ ซึ่งถ่ายทอดโดยการแสดงบทบาทของคนที่เห็นว่ามีได้เป็นไปในทิศทางคุ้มครองสิทธิให้แก่เด็ก หรือเยาวชนผู้กระทำความผิดนั้นอย่างแท้จริง อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่ากฎหมายจะได้บัญญัติไว้ดีเพียงใดก็ตาม แต่เมื่อผู้ปฏิบัติต้องการที่จะบิดเบือนเจตนารมณ์ของกฎหมายทั้งตั้งใจและไม่ตั้งใจ ผู้กระทำความผิดซึ่งเป็นเด็กและเยาวชนก็อาจไม่ได้รับการคุ้มครองให้เป็นไปอย่างเหมาะสมในฐานที่เป็นเด็กที่จะต้องได้รับการคุ้มครองเป็นพิเศษ การโอนคดีไปพิจารณา ศาลอาญานั้นยังขาดความชัดเจน เพราะให้พิจารณาการโอนคดีจากพฤติกรรมของผู้กระทำความผิดแต่เพียงอย่างเดียว ดังนั้นควรที่จะกำหนดหลักเกณฑ์อื่นประกอบเพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น อัตราโทษ ลักษณะคดี และอายุของผู้กระทำความผิด

จากการศึกษาปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินคดีของผู้รับจ้างเปิดบัญชี (บัญชีม้า) กรณีเด็กและเยาวชน ผู้ศึกษาพบว่า มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. การบัญญัติให้มีบทกฎหมายลงโทษผู้รับจ้างเปิดบัญชี กรณีแก้ไขปัญหาว่าไม่มีบทกฎหมายบัญญัติให้มีการลงโทษของผู้รับจ้างเปิดบัญชีไว้โดยเฉพาะนั้น ควรมีการบัญญัติกฎหมายให้มีความชัดเจนถึงโทษของผู้รับจ้างเปิดบัญชี หรือรัฐควรมีการเข้ามากำกับดูแลหรือจัดทำมาตรการ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในการดำรงชีวิต โดยบัญญัติกฎหมายไว้ในประมวลกฎหมายอาญา หรือบัญญัติกฎหมายไว้โดยเฉพาะเป็นพระราชบัญญัติ เพื่อลงโทษผู้ทำการรับจ้างเปิดบัญชีและอุดช่องว่างของกฎหมายต่อไป

2.การแก้ไขบทบัญญัติกฎหมายการบังคับใช้มาตรการพิเศษแทนการดำเนินคดีอาญากรณีเด็กหรือเยาวชนรับจ้างเปิดบัญชี (บัญชีม้า) การนำมาตรการพิเศษแทนการดำเนินคดีอาญามาใช้ส่งผลให้เด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีอาญาได้ออกจากกระบวนการพิจารณาของศาลหรือออกจากกระบวนการยุติธรรมได้อย่างเร็วที่สุด แต่ทั้งนี้ยังมีปัญหาในการนำมาตรการพิเศษแทนการดำเนินคดีอาญามาใช้ จึงเห็นควรให้มีการแก้ไข ดังนี้

2.1 ตามที่พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 86 ได้กำหนดหลักเกณฑ์การนำมาตรการแทนการดำเนินคดีอาญาขึ้นก่อนฟ้องคดีนั้น การเริ่มกระบวนการในขึ้นตอนก่อนฟ้องคดีนี้เป็นอำนาจเด็ดขาดของผู้อำนวยการสถานพินิจเพียงคนเดียวเท่านั้น ซึ่งการให้อำนาจไว้ที่คนเดียวย่อมไม่มีการถ่วงดุลอำนาจ หรือได้รับความเห็นชอบจากบุคคลอื่น ซึ่งควรแก้ไขเพิ่มเติมให้พนักงานสอบสวน หรือผู้พิพากษามีอำนาจร่วมกับผู้อำนวยการสถานพินิจ

2.2 ตามที่พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 86 และ มาตรา 90 ได้กำหนดให้ต้องได้รับความยินยอมจากผู้เสียหายก่อนจึงจะสามารถนำมาตรการพิเศษแทนการดำเนินคดีอาญามาใช้ได้นั้น ให้แก้ไขและนำข้อความที่ต้องได้รับความยินยอมของผู้เสียหายออกจากบทบัญญัติ มาตรา 86 และ มาตรา 90

2.3 ตามที่พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 132 ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการนำมาตรการพิเศษแทนการดำเนินคดีอาญาในขึ้นตอนก่อนพิพากษาคดีไว้โดยให้อำนาจของผู้พิพากษาไว้เพียงคนเดียวเท่านั้นที่มีอำนาจในการพิจารณาว่าจะนำเด็กหรือเยาวชนเข้าสู่การใช้มาตรการพิเศษ และมาตรา 132 นี้ ยังไม่มีการกำหนดอัตราโทษไว้ซึ่งส่งผลให้เด็กหรือเยาวชนที่ได้กระทำความผิดที่ร้ายแรงอาจไม่ได้รับบทเรียนหรือการถูกลงโทษที่สมควร เพราะผู้พิพากษาอาจให้นำเด็กหรือเยาวชนที่ได้กระทำความผิดร้ายแรงเข้าสู่กระบวนการใช้มาตรการพิเศษแทนการดำเนินคดีอาญา ผู้ศึกษาเห็นควรให้มีการปรับแก้บทบัญญัติ มาตรา 132 ในส่วนของการให้อำนาจผู้พิพากษาเพียงคนเดียวมีอำนาจในการตัดสินใจให้เด็กหรือเยาวชนนั้นเข้าสู่กระบวนการนำมาตรการพิเศษแทนการดำเนินคดีอาญามาใช้ ให้แก้เป็นว่าให้ผู้พิพากษาและผู้อำนวยการสถานพินิจมีอำนาจร่วมกัน และในส่วนของการกำหนดอัตราโทษในคดีที่สามารถใช้มาตรการพิเศษแทนการดำเนินคดีอาญาได้นั้นเห็นควรกำหนดไว้ที่ 5 ปี ดังเช่นมาตรา 86 และมาตรา 90

3.การบัญญัติแก้ไขให้มีการโอนคดีที่เด็กหรือเยาวชนกระทำความผิด การดำเนินคดีเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดร่วมกับผู้ใหญ่ตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 96 ที่กำหนดให้ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีธรรมดา มีอำนาจใช้ดุลพินิจในการโอนคดีเด็กและเยาวชนไปพิจารณายังศาลเยาวชนและครอบครัว ควรมีการแก้ไขในบทบัญญัตินี้ดังกล่าวว่า “ในคดีที่เด็กหรือเยาวชนถูกฟ้องว่ากระทำความผิดร่วมกับผู้ใหญ่ ให้ศาลโอนคดีของเด็กหรือเยาวชนไปพิจารณายังศาลเยาวชนและครอบครัวทุกคดี

เอกสารอ้างอิง

อัญริยา ชูตินันท์, กฎหมายเกี่ยวกับคดีเด็ก เยาวชน และคดีครอบครัว, พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร :

สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2552.

มาตาลักษณ์ ออรุ่งโรจน์, กฎหมายเบื้องต้นเกี่ยวกับการกระทำความผิดทางอาญาของเด็กและเยาวชน

กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เดือนตุลา, 2551.

จิราวัฒน์ แซ่มชัยพร, การคุ้มครองสิทธิเด็กโดยหลักผลประโยชน์สูงสุดของเด็กตามมาตรา 3(1) แห่งอนุสัญญา

ว่าด้วยสิทธิเด็ก ค.ศ.1989, 2551.

สมชัย ฑีมาอุตมากร, พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.

2553 พร้อมแนวคำพิพากษาของศาลฎีการายมาตราและข้อสังเกต กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์พล

สยามพรีนติ้ง, 2555.

ทรรศนิษฐ์ หลีชัยสถาพร, “เศรษฐศาสตร์ว่าด้วยมาตรการต่อต้านการฟอกเงิน กรณีศึกษา : การปฏิบัติตาม

มาตรการกำกับดูแลด้านการป้องกันการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการ

ร้าย”, การค้นคว้าอิสระเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2558.

สุรศักดิ์ ลิขสิทธิ์วัฒนกุล และคณะ, รายงานการวิจัย เรื่อง โครงการศึกษาวิจัยกฎหมายด้านการคุ้มครองสิทธิ

และเสรีภาพในกระบวนการยุติธรรมที่ไม่สอดคล้องกับหลักสิทธิพื้นฐานและพันธกรณีระหว่างประเทศ

รวมทั้งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กรุงเทพมหานคร : กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวง

ยุติธรรม, 2547.